

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

SDPB
Coll. No. 864

Title Bhāminī Vilāsa.

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 864 Subject : Kāvya.

Title : Bhāminī Vilāsa.

Author : Pandita Jaga^{nātha} Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 6.7" by 4 Extent : 9 foll.

Language : Sanskrit Script : Devanagari

Remarks : - Ends abruptly.

श तये जनवि स्तीर्ण स्तिमयः॥ तद्रिलस्ति मिगिलः॥ ॥
मिगिलमि लोप्पस्ति तद्रिलोप्पस्ति राघवः॥ तिमिगिलमिल
मिले राघवनामा मल्लस्यः॥

मकरंदं दृष्टुं हिलानां मरविं दानां मुहामान् ॥ ५ ॥ तावत्केकिं किरसा
न्यमपयदिवसान् वनातरे निवसन् ॥ ४० ॥

वरागभारितानां निर्गम्य २ हस्तिन इति पाठः १

कमलं

श्रीगणेशाय नमः ॥ दिगंते श्रूयंते मद्मलिनगंडाः कर
टिनः करिणः कारुण्यस्य दमसा मशीलाः रवतु मृगाः ॥
इदानीं लोके स्मिन्ननुपमशिरवानां पुनरयं नरवानां पाठि
संप्रकटयति कस्मिन्नगपतिः ॥ १ ॥ पुरा सरसिमानसे वि
कचसारसालिस्त्वलत्परागसुरजीहते पयसि यस्मिन्ना
तवयः ॥ सपत्न्यलज्जलेऽधुना मिलंदने कने काकुले मरालक
लनायकः कथयरे कथं वर्ततां ॥ २ ॥ तस्मात्तोलविलोच
ने कलयति प्राचीं च कोरी गणैर्मौने मुच्यति किंच कैरवकु
ले कामेधनुः पुन्यति ॥ माने मानवती जनस्पसपदिनास्था
तु कामेऽधुना धातः किं नु विधौ विधातु मुच्यते धाराधरा
उबरः ॥ ३ ॥ अयि दलहर विंदस्व दमानं मरदंतवकिम
पिलि दंतो मंजु ४ गुं जं ठं गं ॥ दिशि दिशि निरपेक्षस्ता
वकीत विवित न्वनुरिमलमयमन्यो वाधुवो गंधवाहः ॥
४ ॥ समुपागतवति देवा देवहेला कुटजमधुकरमागाः ॥

हंसः ५

विदण्डन इति पाठः २

विलक्षणा २ रुक्मा २

कमुत व्यकारित वा पाठः १ २

स्मिन् ॥ यावन्मिलदलिमालः कोपिरमालः समुद्धसति ॥ ६ ॥ कमलि
निमलिना करोषि चेतः किमिति बकैरवहेलिताननिज्ञैः ॥ परिणत
मकरंदमामिकास्ते जगति न वं नु चिरायुषो मिलिहाः ॥ १ ॥ नितरां
नाचोस्माति त्वरे वदं कूपमाकटापि हृष्याः ॥ अत्यंत सरसं हृदयो यतः प
रेषां गुणगृहीतासि ॥ ८ ॥ येनामं हं मरं हं दलहर विंदे हि नान्यमायि
षत ॥ कटुजे रवतु तेने हाते नेहं मधुकरेण कथं ॥ २ ॥ अयि मलयजम
हि मायं कस्य गिरामस्तु विषयस्त ॥ उडिरतोय दूरलं फणिनः पुष्पा
मिपरिमलो दूरैः ॥ १० ॥ पाटीरतवपरीयान्कः परिपाटीमिमामुरी
कर्तुं ॥ यस्मिन्पतामपि नृणां पिष्टोपितनोपि परिमलेः पुष्टिं ॥ ११ ॥ नारसी
रविबके हसालस्यं त्वमेव तनुषे चेत ॥ विश्वस्मिन् धुनान्यः कुलव्रतं
पाथयिष्यति कः ॥ १२ ॥ उपरि करवालभारावाराः कूरानुं जेगुं पुंगव
त ॥ अंतः सा सा दा सा दा सा गुरवो जयंति केपि जनाः ॥ १३ ॥ सुष्ठु
दं दलहर विंदते मरं हं विंदते विदधुं गुं जितं मिलिहाः ॥ १४ ॥ अमोहा
नथ हरिदंत राणि ने नु नैवा न्यो जगति समीरणात् प्रवीणाः ॥ १५ ॥

चंदन

चंदन

चंदन

चंदन

चंदन

चंदन

चंदन

चंदन

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

भरतः

दिगंत रति १

भंजाः २

या ते मय्यचिरान्निहाय भिहिरज्ज्वालाशने शुक्लतां गता कं प्रतिपाद्य संत
तिरसौ संतापमालाकुला ॥ एवं यस्य निरंतराधिपदत्वे निमित्तं वपुः सौग
यते धन्यं जीवन्मस्य मार्गसरसो धिग्धारिणां ननु ॥ १५ ॥ अपि हि रं व
रपद्यं परितः पतंगान् गारसालमुकुटानि समाश्रयंतः ॥ यकोचमं च
तिसरस्त्वयिदानदीनो मानो लुप्तकतमो गतिमनुपेयुः ॥ १६ ॥ मधु
पद्ममारुते स्मिन्मासौरजलोत्तमं बुजिनिमं स्थाः ॥ लोकानामेवमु
देमै हितोप्यात्मा मुनार्थितां नतः ॥ १७ ॥ गुंजति मंजुमिलिंदे माला
तिमौने मुपयासीः ॥ शिरसा विद्वान्यगुरवः सादरमेनं वहंतिसुरतर
वः ॥ १८ ॥ यैस्त्वे गुणागारावा नपिसंतः ॥ द्विजिह्वैरसेव्यतां नीतः ॥ तानपि
वहसि पटीरजकिंकययामस्तदा येन न्य ॥ १९ ॥ अपनी तपरिमलांत
रकथे पदं न्यस्य देवत रुकुसुमे ॥ पुष्पांतरेपि गंतुं चापसि चेद्भ्रमर
धन्योसि ॥ २० ॥ तदिति चिराय विचारय विध्य नुवस्तवपवित्रायाः ॥
शुष्यं त्या अपियुक्तं किं खलुरप्यादकादानं ॥ २१ ॥ पत्रफलपुष्पलक्ष्म्या
कदाप्यदृष्टं दंतं च खलु शूकैः ॥ उपसर्पे मन्वेतं बुद्धलवदकस्य लोने
न ॥ २२ ॥ राकस्य गदने स्मिन्को किल न कलकदाचिदपि कुर्याः ॥ साजात्य

मं गः

माकु

हृत्

कंदकैः

आप्त
पुष्पातिदत्त
रवः

मौ

२

शंकया भीतत्वं निघ्नं निनिर्दयाः काकाः ॥ तरुकुलमुपुमापदरां जनयंती ज
गतिं जीवैजातांति ॥ केन गूणेन नवानात्ता तहिमानीमिमां वरुसि ॥ २३ ॥
कल्लभतवांतिकमागतमलिमेनं मा कदाप्यवज्ञासीः ॥ अपि हानसं
हराणां द्विपधूर्याणां मयैमहामान्यः ॥ २४ ॥ अमरतरुकुसुमसौरज
संपूर्णसकलकामस्य ॥ पुष्पांतरमेवेयं च मरस्य विडंबनामहती ॥ २५ ॥
दृष्टाः खलु परपुष्टाः परितो दृष्टाश्च विटपिनः सर्वे ॥ माकिंदनं प्रपेदे मधु
पेनतवोपमा जगति ॥ २६ ॥ तौ यैरत्यैरपि करुणया नीमजानौ निहये
मालाकारव्यरचिनवताया तरो रस्य पुष्टिः ॥ सा किं शक्या ज नयितुमि
रुद्रे प्रोषेणेन वारं धारासारा नपि विकरता विष्वतो वारिदेन ॥ २७ ॥ आ
रामाधिपतिर्विवेकविकलो नूनं रसान् नीरसाः वात्यानिः परुषी
कृता दशदिशश्च दातपोदुःसहः ॥ एवं धुन्वनिचंपकस्य सकले सं
हारहेतावपित्वं मिचन्नमते तोयदभ्रतोप्या विह्वतो वेधसा ॥ २८ ॥
नयत्रे स्तेमानं दधुरतिजयन्नांतनयना गलदानो रेकचमदलि
कंदकाः करटिनः ॥ लुङ्मुक्तान्नरिन्नवति परलोकं गतवतो ह

शिरो
धारःवातस
मूहःहिमं
रतिदेसा
म

पृष्ठी

कंप
मति

नामिनी

महती

३
शरी

चरमो
वज्रपक्ष

जलम
यप्रस्त

२५
५

वारवार

रेरघदारेशिबशिचानां कल कलः॥३०॥ दधानः प्रमाणं तरुपुसम
 नावेन विपुलां नमालाकारे सावहत कुरुणा बालवकुले॥ अयं
 तुरागुधत्कुसुमनिकराणां परिमले दिगंतानां तेनेमधुपकुलं
 कारजरितान्॥३१॥ मूलं स्थूलमतीवबंधनदृष्टा रवाः शतमांस
 लावा सो दुर्गमही धरेतरुपतेः कुत्रास्ति नीतिस्तदा॥ एकः किंनुम
 ना गयंति जनयति स्वांतेममाधि ज्वरं ज्वालाली वलयो नव नृक
 रूपा हावानलो घस्मरः॥३२॥ आश्रयः प्रतरे करे दिन कृतादग्धो
 पियश्चातकस्त्वाध्यायनघनवासरा नृकयमपि डांघीयसानीतवा
 न्॥ देवाश्चोचनगेचरे एतन्नवता तस्मिन्निदानी यदि स्वाचैककर
 को निपातनरुपा तैकं प्रतिबुमहे॥३३॥ इव दहनजटाल ज्वालज
 ला शीतानां परिगलितलता नो ह्यल यतो नूरु हाणां॥ अयिजलधर
 शैल्ये लिष्टं जेषु तोयं वितरसि बहुकैयं श्रीमदस्तावकीतः॥३४॥ शृगव
 न्पुनः परुषगजिति मस्य हंतरे पांथ विहलमनानुमन्ना गपि स्याः
 विश्वार्तिवारण समर्पितज विनोयं नाकैलितिः खलुरवे स नवतां बुवा
 हः॥३५॥ सौरन्यं नुवनत्रयेपि विहितं शैत्यं तु लोकेत्तरकांति किंनु

वयमिति शेषः न श्रुतः किं २

प्रीति

रीकन
अंगीक
ता ३
५ ६
विशु
यति
बः ५
भा ५
व ३

३

अधिकतमः स नृ

जितेति

ना

त्रिका
सः ५

प्रस्तार
मृकः

इत्कष

स्य श्रेष्ठ

महि

ला ५

त

मुं जनां गता किं त्वेव देवं शृणु॥ सर्वानेव गुणानियं निगिरति श्री
 खड्गे सुंदरानुशंतीखलुकोटरेषु गरलज्वालां विजिह्वावली॥३६॥
 नापेक्षान्वदाक्षिण्यनप्रातिर्न च संगतिः तयापि हरते तापलो
 कात्तामुन्वतो घनः॥३७॥ समुत्पत्तिस्ते छेसरसिहरि हस्ते निवस
 नं विलासः पद्मायाः सुरहृदयहारी परिमलः॥ गुणैरेतैरन्यैरपि
 चललितस्या बुजतवदितोत्तमे हंसे यदि रतिरता वीर्यतिरियं॥३८॥
 साकं यावंगुणैर्लुङ्गतिमणयस्तारे कंबिबोपमाना रेनोरचरेः समंस
 नगवान्निशतिनारायणः॥ एवं वीर्यनवा विवेकमपि च प्रौढो प
 रामुन्वतेः॥ किं निहाम्य बवास्तवामि कथयसीराणो व त्वामहं
 ॥३९॥ किं खलुरत्नैरेतै किं पुनरन्नायते नवपुष्पाते। सलिलमपि
 यन्ततावक मूर्णविवदनं प्रयाति शेषितानां॥४०॥ अयिरोषमुरी
 करोमिनो चेत्किमपित्वा प्रतिवारिधे वदाम॥ जलदेन तवाधिना
 विमुक्तान्यपिताया निमहान्न हाजहासि॥४१॥ इयस्या संपन्ना व
 पिचसलितानां त्वमधुनानटस्यामाना नां हरमियदिकासारसहसा॥

किंचिदपि ३

मेघसदृशे नृप
हादित्ये देन तसाति न तजति
हृत्तुम
अंगीक
ता ३
५ ६
विशु
यति
बः ५
भा ५
व ३

सुख
मोहि

पहि
श्रेष्ठ
मस्त
दि ९
निहं
कि १
जि १

सत्ये १ विपत्ति १ ति १
 त्रये १
 निराधेवं जं शौकिरतिपरितो गगनिकरं दृष्टी नृतः केया मरुतप
 रिहता सिरव लुता ॥ नवार बाभा नवती विगती वषा नि ही स्त्रात सिद्ध
 दुजायाः ॥ नयुक्त मेतत्तु पुशय दिव्या तार गजेगा न्यकटा कुराधि
 ॥ ४३ ॥ कोलोमी पतिकानने विलसं ॥ गीर्वाण जूमी रु हा ये ना घात
 सन्नु क्रितानि कुसुमान्या जधिरे तिर्जुरे ॥ सस्मिन्न धम धुवते वि
 धिवशान्मा धी कमा का शतित्वे चेदं च सिलो जमं बुजतदा किं त्य
 प्रतिबुमहे ॥ ४४ ॥ भुक्ता मृणा लपटली नवतानि पीतान्ये वृनिय
 त्रनलिनानि निषे वितानि ॥ रेरा ज सं सवदत स्प सरोवर स्प कृत्ये
 न केन नै वितानि सिकृतो पकारः ॥ ४५ ॥ प्रारं ने कुसुमा कर स्प परितो
 यस्या स्त्र स न्मं जरी पुं जे मं जुल गुं जितानि रचयं स्ताना तनो रुत
 वान् ॥ तस्मिन् न दूर सा लशा रिवि नि दशां देवा ल्हा शा मं च तित्वं चे न्म
 च सि वं चरी कविनयन ॥ चस्त्व हन्यो स्ति कः ॥ ४६ ॥ राणा गणे पुं गुरु
 गर्व निमी लिता सः ॥ किं कृष्ण सार खलु रेव न्यसिकाननेऽस्मिन् ॥ सी
 मामिमां कलयन्निन्न करी ड कुं न पुक्ता मयं हरि विहार वसुंधरायाः

तामेना
 मा
 त एव
 तां
 पु
 मक रे
 ज विष्णु
 ति
 लु ६ ६
 शात ५
 हे प्र म
 ३

तं म
 ये तः
 म पु
 ते त न
 सा य
 प्रा जो
 वल त
 वि रता
 मा म
 थ ५

रुस्ति चोत्पा ५ ती क्षा न स्य वि परि त
 रुं न तो प ल स म्भू
 ज हर ज्वलन ज्वलता प्यपगत शं कं समागता पिपुरः ॥ करिणा मरि
 णा हरिणा हरिणा ली हन्य तां तु कयं ॥ ४८ ॥ येन चिन्न करि कुं प्र विसव
 न्मोक्तिका वलि चिरं चिता मही ॥ अद्य तेन हरिणां तिके कयं कथा तां ह व
 रिणा पराक्रमः ॥ ४९ ॥ स्थिति नो रे द ध्याः सता मपि महां धे सता सखे ग
 ज प्रणा नाथ त्वमपि जटिला या वन नु वि ॥ असौ कुं नि चोत्पा खर
 न रवर विद्रा वित म हा यु रु ग्रा वयामः स्वपिति गिरि गत्रे हरि पतिः ५
 गिरि गह्वरेषु गुरु जर्व गुं फितो गजरा जपो तनं कदा पिसं चरे ॥ य
 दि बु ध्यते हरि शिशु स्तनं धयो न विता के रेणु परि शोषिता मही ॥ ५१ ॥
 निमर्गा दारामे त रु कुल समारोप सुहृती कृती माला कारो व कुल
 मपि कुत्रापि नि दधे ॥ इदं के जाना ते यद यमि ह को तां तर
 गतो जग ज्जालं कं ती कु सुम न्न र सौर न्य चरितं ॥ ५२ ॥ यस्मिन् रे व ल
 ति सर्वतः परि वल त्क ले ल को ला ह ले र्म था दि न्न म रा न्न मं रु दि ह
 रि हं ता वलाः पे दि रे ॥ सो थं तु गति मि गिलां ग क वली कार क्रिया को वि
 दः के डे का ड हु क स्प के लिक ल ह्य क्ता रा वो रा ध वः ॥ ५३ ॥ लु नं म न्न ग
 पुं तां त रे १ तं तां उ व रे ३
 न ता को ड पुं तां त रे इ त्म म रे १

तं र ति
 को म ल
 म न्न लो
 रु ग ज
 कि शो
 नि दि त
 वा न
 क रि ष्य
 ति ४
 दि ता
 ता २

रु ति
 म रि ति
 ना उ
 प्र वि ष्य
 ति र
 वे द न ति
 इ ता ह
 लु ति
 ना प्रे र्क
 ति

रुस्ति न्य वा शो जि ता १ रु दि तां १
 म हा म स्यः १

गतः

अतिरिक्तं
व्यं
हृदयेन
मनसि
अकृतं
प्राप्यं
मूलं
मूलं
मूलं

विज्ञातं
नं २

साधुनामरयोवसंतिकृतिनत्तुल्यकक्षाः खलाः ॥ ५५ ॥ विश्वास्यम
धुरवचनैः साधुनयेवचयंतिनम्रतमाः ॥ तानपिदधासिमातः ॥
पियातस्तवापिचविवेकः ॥ ५६ ॥ अन्पाजगदितमयामनसप्रवृत्तिर
नैवकापिरचनावचनावलीनां ॥ लोकोत्तराचकृतिराकृतिरुवादि
द्यावतांसकलमेवगिरांदवीयः ॥ ५७ ॥ अर्पितः खलुमहाशयच
वर्त्तविस्तारयत्पुनर्पूर्वमुद्धारजावं ॥ कालागरुहृदमध्यगतः
मेताध्वोकोत्तरंपरिमलंप्रकटीकरोति ॥ ५८ ॥ विश्वान्तरामगुरागौरव
गुंफितानांरोषोपिनिर्मलधियांरमणीयएव ॥ लोकंघणैःपरिमलैः
परिपूरितस्यकोशमारजस्यकदुतापिनितांतरम्या ॥ ५९ ॥ लीलालुं
तशारदापुरमहासंपदुराणांपुरोविधासद्भुविनिर्गलत्करामुधाव
जंतिचेत्पामराः ॥ अधश्चः फणिनांशभ्रंतशिशोवदताबलानांशशाः
सिंहानांचसुखेनमृदनिपदंभास्यतिशालावकाः ॥ ६० ॥ गीर्जिगु
हृणांपरुषाक्षराभिस्तिरस्कृतायांतिनरामहत्वं ॥ अलब्धशाणा
लक्षणान्पाणांनजानुमौलोमरायोवसंति ॥ ६१ ॥ वहतिविधेधरा

कठोरवचनैः २ ताडिताः २ श्वानः ३ पातंगानं ४ घ

हे
वि
ज
र

घ
घ
घ

घ

करे

दि

हृदि

न्यदीरजन्माशिरमिमषीपटलंदधातिदीपः ॥ विधुरपिभ्रजतेतरां
कलंकंपिशुनजतंखलुविभ्रतिसितीडाः ॥ ६२ ॥ सत्पुरुषः खलुहिता
चरणैरमंदमानंदयत्परिविल्लोकमनुक्तएव ॥ आराधितः कथयकेन
रुदोरैरिंदुर्विकाशयतिकैरविणीकुलानि ॥ ६३ ॥ परार्थमासंगुड
पजह्यस्वार्थपरतामन्नेहेकत्वयोवहतिगुणनूतेषुसततं ॥ स्वभावा
दस्यस्यातः स्फुरतिललितोदात्तमहिमासमर्थोयोनित्यंसजयति
राकोपिपुरुषः ॥ ६४ ॥ वंशजवोगुरावानपिसंगविशेषाण्युत्पतेपुरुषः
॥ नह्निदुर्वाफलविकल्पोवीणादंडः प्रयातिमहिमानं ॥ ६५ ॥ अमितपद
र्थोदोषेणोकेननिंदितोन्नवति ॥ निखिलरसायनमूहितो गंधतोये
तालशुनइव ॥ ६६ ॥ उपकारमेवतनुतेविपेद्रुतः सद्गुणोनितरांमृ
ज्जितोमनोवानिदर्शनं पारदोरसः ॥ ६७ ॥ वनांतरेखिलंतीशशकशि
मालोकचकितानुजप्रांतंनर्तुसंजतित्रयदत्तुः सपदिया ॥ अहो
सेयंमातादरावदननीताहृदयः परीतारक्षोभिः श्रयतिविवशा
कामपिदशा ॥ ६८ ॥ पुरोगीवीणानांनिजनुजबलाहोपुरुषिकामहो

हलवदंतैः स्वकीयभुजबला महं हृदिको विपत्तिप्राप्तः ५

हो
गुणो
वित

सज्जनः ५

आमिनी. लला कला १

सन्मुख कुर्वतः १ स्वर्गाग्नौ बिले च न कुर्वन्माता

७ फारं फारं पुरनिदशरं सन्मुखयतः ॥ स्मरस्य स्वर्वालानयनसुम
 मातार्चनपदं वपुः सद्यो जाला मलचसितजालास्पदमचूत ॥ १२ ॥
 युक्तं सनाया खलुमर्कटानां शारवा स्तरुणां मृदुत्वासनानि ॥ सु
 नाषितं चीकृतिरातिथेया दंतैर्नखाग्रैश्च विपाटितानि ॥ १३ ॥ किं तो धं
 हरिपादपद्मं न जनं किं रत्नमष्टामतिः किं शास्त्रं श्रवणं नयस्य
 गिलति दैता धकाशे दयः ॥ किं मित्रं सततोपकाररुसि कृतत्वावबो
 धः स्वरेव कः शत्रुर्वदेखे दानकुशलो दुर्वासनानां च यः ॥ १४ ॥
 निस्त्रातो पिचवेदांते साधुत्वं नैति दुर्जनः ॥ चिरं जलनिधौ मग्नो
 मेनाक इव माद्वे ॥ १५ ॥ नैर्गुल्यमेव साधीयो धिगस्तु गुणगौरवं
 शाखिनो न्ये विराजंते रवं दंतं च दनदुमाः ॥ १६ ॥ परोपसर्पणानं
 तच्चिंतानलशिखाशतैः ॥ अचुर्वितांतः करणाः साधुजीवतिपाद
 पाः ॥ १७ ॥ शून्ये पिचगुणवत्ता मातन्वानः स्वकीयगुणजालैः ॥ वि
 वराणि मुद्रय नृडा गूणां मुरिव सज्जनो जयति ॥ १८ ॥ खलः स
 ज्जनकार्पा सरसगौक दुताशनः ॥ परदुःखाग्रिशमनो मारुतः
 मरु कर्षितांतः करणाः ४

सं
 क्रिया
 विशेष
 ता
 हते
 तिपा
 ७

कीर्तिरूपसुखं धेलशून स दशः ॥ ३ शान्ति
 रूपं शैले ५ निरुदशः ॥ १५ दयापुष्प १ का
 सुर्वैतरेः १ सप्यागु १
 रुदशः ३

केन वर्ण्यतां ॥ १६ ॥ परगुह्यगुप्तिनिपुणां गुणमयमखिलैः समी
 हितं नितरां ॥ ललितांबरमिव सज्जनमारव इव दूषयति खलाः
 ॥ १७ ॥ यशः सौरन्यलशुनेः शान्तिशैत्यदुताशनः ॥ कारुण्यकुसु
 माकाशः खलः सज्जनदुःखलः ॥ १८ ॥ धत्ते नरकुसुमपत्रफला
 वलीनां घर्मव्यां वृद्धतिशीतनवारुजं च ॥ यो देहमर्पयति चान्य
 सुखस्य हेतोस्तस्मै वै दान्यगुरवे तरे न मोस्तु ॥ १९ ॥ हलाहलेख
 लुपिपासतिको बुकेन कालानलं परिचुचुं विषतिप्रकामं ॥ बाला
 धिपंचयतते परिरक्षुर्मदायो दुर्जनं वशयितुं तनुते मनीषां २०
 दीनानामिह परिरहाय शुक्लसस्या न्यो दार्यं प्रकटयसे महीधरेषु
 ॥ औन्नत्यं विपुलमवाप्य दुर्मदस्य ज्ञातोयं जलधरतावको विवे
 कः ॥ २१ ॥ गिरयो गुरवस्ते न्योपुर्वीगुर्वीततो जगदं ॥ तस्माद
 प्यतिगुरवः प्रलये पचलामहात्मानः ॥ २२ ॥ व्योमनिशं वा कुरुते
 चित्रनिर्मातियत्नतः सलिले ॥ स्नेपयति पवनं सलिलैर्यस्तु
 खले चरति स्त्कारं ॥ २३ ॥ हारं वससि कनापि दत्तमतेन मर्कटः ॥

दुःख
 दः ४
 ताप
 व्यां
 काजा
 नि
 सपत
 जं
 दुष्ट
 पुः ५
 महीक
 सः ३

व
 सज्जन
 श्रेष्ठ
 य
 कल
 रुदिति
 लर
 मि
 राज
 स
 न

५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

लेहि जिघ्रितिसंक्षिप्य करोत्सूत्रतमाननं ॥२४॥ मल्लिने पिचराग
 पूर्णा विकसितवदना मनल्यजलेपि ॥ त्वयि च पलेपि च सर
 सान्नमरकयं वासरो जिनी त्मजसि ॥२५॥ स्वार्थं धनानि धनिक
 त्वति गृह्णतो यदास्यं जेन्मलिनतां किमिदं विचित्रं ॥ गृह्णन् पर
 र्थमापि वारिनिधेः ययोपि मेघो यमेति सकलोपि च कलिमानं
 ॥२६॥ जनकः सानुविशेषो जातिः काष्ठं नु जंगमैः संगः ॥ स्वगु
 रौरेव पटीरजया तोसितयापि महिमानं ॥२७॥ कस्मै हंत फला
 यमज्जन गुणग्रामा जने सज्जसि स्वात्मापस्करणा युचेन्मम
 वचः प्रप्यं समाकर्णय ॥ येनावा रुदये हरंति नितरां शोचन्तरे
 संचरतस्तेरे वास्य कलेः कलेवर पुषो देनं दिनं वर्तते ॥२८॥ धू
 मायितादश दिशो हलितारविंदो देहं देहं तिह रुना इव जं
 धवादाः ॥ त्वामितरेण मृदुताम्रदलाम्रमेजुं गुं जेन्मधुवत
 मधो किल को किल स्प ॥२९॥ निन्नामहा गिरिशिलाः करजाय
 जात्र दुहामशौ र्थनिकरेः कररे ॥ नमेण ॥ देवैराचिकरिणा
 मृदुनि ताप्रा ॥ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तदा मय्युक्ता कठिना लय प्राप्नोति ३ अलं ३ प्रास स्या शः ९

मरिणा तथापि कुत्रापि नापि खलु हापिशितस्य लेशः ॥१००॥
 गजितमाकर्षमनां केमा नुर्निशा द्वाजातोपि ॥ हरिशिशु रु
 सति तुं ऊगं गान्या अं चलीयते निचरते ॥११॥ ॥ इति श्रीमत्प
 डितरायं विरचिते नामिनी विलासे प्रास्ताविकः प्रथमो विलासः
 ॥ श्री ॥ ॥ नमनागपिरादुरोषशं कान कलं कानुगमेन पंडु
 भावः ॥ उपचीयत एव कापिशो नापरितो नामिनि ते मुखस्य नि
 त्यं ॥१॥ नितरां परुषासरो जमालानमृणानि विचारपेशला
 नि ॥ यदि केमलता तवां कानामथ कानामथ कापि पक्षवाना ॥
 ॥२॥ स्वदंबुसां इकराशा लिकपोलपा लिहोलायितश्रवणां
 डलवंदनीया ॥ आनंदमं ऊरयति स्मरणेन कापिरप्यादशाम
 नसि मेमहिरेहाणायाः ॥३॥ कस्तूरिका तिलकमालि विधाय सायं
 स्मेरानना सपदिशालयसौध मोलिं प्रोठिं जं तुकुमुदा निमुदामु
 दारमुच्चासयं उपरितो हरितो मुखानि ४ तन्मं जुमं दुरु सितं
 सितानितानि सायंकलं कविधुरा मधुराननश्रीः अद्यापि मेह
 ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

मरुमुक्तं कुर्वति १ कतेसति २ स्वसुरजनात् न भये न ममदे पुत्रवती कतेतेना
 तः कतेसमुसलोका कुलभारा व्याकुलं वाम
 यमुत्तमह्यतिहेतसायंतनांबुजसहो हरलोचनायाः ५ प्रा
 तस्तशंप्रतामनेविहितेयुहणामाक र्णवाचममलांधवपुत्रि
 गीति नैदयसिप्रियतमे परमप्रमोदहृणा हरं हयितया हधि
 रेहगताः ६ गुरुतनयप्रमदिलोकनांतः समुहयह कु
 लजावमावहत्याः हरहलहरविंदसुंदरं हरिणदशोन
 यनंनविस्मरामि ७ बहरामलकाप्रदादिमानामपफुल
 श्रियमुन्नतांक्रमेण अधुना हरतोकुचोयतेतेदयितेते क
 रिशावकुंजलक्ष्म्याः ८ कपोलपालितवतन्विमन्येला
 यत्पधन्यदिशमुत्तराख्यां विजातियस्यां ललितालकायां
 मनोहरावैश्रवाणस्यलक्ष्मीः ९ नीवीनियम्यशिपिलामु
 षमिप्रकाशमालोक्यवारिजदशः शयनंतिहासोः नैवाव
 रोहतिकदापिचमानसान्नेनात्रेः प्रभासरसिजोहरसोद
 रायाः १० आलापुकेलीरजसेनवातामुहुर्ममालापमु
 नैववतरति १ तत्तवत्याः

२ वंदने
 निकटेष
 किंति ३
 कटाक्षः
 ईषदे
 सितान्
 सुंदरं

स्वसुर
 दाता
 मु
 प्रयत्न
 कुर्वते
 शय्यां